

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Враца, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, III-ТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Ив. Маркова

Членове: Христо Н. Христов
Катя Н. Гердова

при участието на секретаря Христина Т. Цекова
като разгледа докладваното от Катя Н. Гердова Въззивно гражданско дело №
20231400500640 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 541/04.10.2023 г. постановено по гр.дело № 617/2023 г. по описа на РС-Враца е осъден ответникът "****"ЕООД,ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***,представявано от управителя И. П. К., да **заплати** на ищеца "У. Транс"ЕООД,ЕИК ***,със седалище и адрес на управление ***, представявано от управителя В. Д. У., обезщетение от 1000,00 лв./Хиляда лева/ за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в неправомерно засягане на доброто име и търговската репутация, в резултат на поведението на ответника, от чието име на 10.06.2022 г. в интернет страницата Speditor.Net раздел "Получени оценки" е публикуван коментар "страшно некоректни, нагли. Не плащат на време", ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и 300,00 лв. деловодни разноски.

В останалата част предявения иск за сумата над 1 000,00 лв. до пълния му размер от 2 500,00 лв. е отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

Със същото решение е осъден ответникът "****"ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***,представявано от управителя И. П. К., да **ЗАПЛАТИ** на В. Д. У. с ЕГН ***** от ***, обезщетение от 1 000,00 лв. за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причиняване на душевен дискомфорт и неправомерно засягане на честта, гордостта и достойнството, в резултат на поведението на ответника, от чието име на 10.06.2022 г. в интернет страницата Speditor.Net раздел "Получени оценки" е публикуван коментар "В. У. е най-големия простак, който може да съществува", ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.06.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и 300,00 лв. деловодни разноски.

В останалата част предявения иск за сумата над 1 000,00 лв. до пълния му размер от 2 500,00 лв. е отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

Страните по делото са осъдени на разноски, съразмерно с уважената и отхвърлената част от исковете.

Срещу решението е постъпила въззивна жалба вх.№ 13088/26.10.2023г.(виж

пощенското клеймо-24.10.2023г.) от ”****”ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. Н., чрез адвокат П. П. И., служебен адрес: ***, с която обжалва Решение № 541/04.10.2023 г. на Районен съд-Враца, постановено по гр.дело № 617/2023 г., **В ЧАСТТА МУ**, с което е осъдено ответното дружество „****“ ЕООД да заплати на ищите „У. Транс“ ЕООД и В. Д. У. обезщетение от 1000.00 лв. за всеки от тях за претърпени неимуществени вреди в резултат на публикация на коментар от 10.06.2022 г. в портала на Speditor.net., както и в частта, с което въззивникът е осъден да плати общо 600.00 лв. разноски на двамата ищци в първоинстанционното производство, като неправилно и незаконосъобразно и желае неговата отмяна.

Въззивника-ищец в първоинстанционният съд, счита, че в съдебното решение не са отчетени противоречивите показания на разпитания пред съда свидетел на ищеца. Недоказан бил начинът по който свидетелят узнал за публикацията, както и за действителното отражение на тази публикация върху партньорите на дружеството, върху репутацията му, върху чувствата и емоциите на неговия управител, като съдът приел тези обстоятелства за изяснени и доказани.

Счита за неправилно заключението на съда, че не били събрани доказателства за истинността на твърденията в процесния коментар в електронната платформа. Съдът игнорирал представените данни за дата на издаване на фактурите, дата на падежа и дата на постъпване на плащанията от ищеца към ответника по делото, като допуснал постановяване на неправилно решение, чиято отмяна желае.

Намира за доказано от приложените три броя фактури, че са в просрочие, тъй като бил настъпил падежа им, но съдът не ги приел като относими доказателства.

На следващо място съдът недостатъчно задълбоченото обсъдил данните за положена грижа от страна на ответното дружество за осигуряване в максимална степен за предотвратяване причиняването на вреди. Компютрите и устройствата, с които си служат работещите в дружеството са защитени с парола, известна единствено на лицата, работещи с тях, а от друга - входът в електронната платформа на Speditor.Net се осигурява чрез потребителско име и парола, които ръководителите предоставят единствено на съответния потребител.

С въззивната жалба не се сочат доказателства и не се правят доказателствени искания.

Въззивника/ответник в първата инстанция/ желае съдът вместо него да постанови друго съдебно решение, с което да се отмени решението в обжалваната му част и да се отхвърлят исковите претенции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е **постъпил писмен отговор** с вх.№ 14573/24.11.2023г. от въззиваемите страни „У. Транс“ ЕООД и В. Д. У., чрез пълномощника им адв. Н. Г. от АК-Благоевград, с който оспорват въззивната жалба и считат, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно.

В отговора се излагат доводи, че ищецът „У. Транс“ ЕООД е юридическо лице, чиято основна дейност е товарни превози в България и Европа. Предлагал и спедиторски и логистични услуги. Осигурявал работа на 25 души, а през 2014 г. притежавал 16 нови тежкотоварни автомобили и бил превозил около 5000 товара. Българските транспортно-спедиторски и логистични фирми използвали предимно интернет борсата Speditor.Net. В електронния портал имало и раздел „Получени оценки“, в който дружествата публикували своята оценка и становище за контрагентите си. На 10.06.2022 г. служител на ответника в раздел „Оценки“ бил написал оценка 1 на ищеца-юридическо лице, а в основанието бил посочил ”страшно некоректни, нагли. Не плащат на време, а В. У. е най-големият проstack, който може да съществува”.

Считат, че съдът правилно приел, че изложенията в процесната публикация не съставляват съждения, оценка или мнения на автора, а съставляват твърдения за факти.

Съдът в мотивите си се е позовал на събраните по делото доказателства и показанията на свидетеля К..

Цитирал е съдебна практика на ВКС и на СЕС.

С отговора на въззивната жалба не се сочат доказателства и не се правят доказателствени искания.

При извършената проверка по чл. 267 ГПК въззивният констатира, че въззивната жалба е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, в срока по чл. 259, ал. 1, ГПК и отговаря на изискванията на чл. 260 и чл. 261 ГПК.

При констатираната редовност на жалбата, съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси, той е ограничен от посоченото в жалбата.

Първоинстанционното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено в съответствие с основаниято и петитума на искането за съдебна защита, предявено с исковата молба на ищците.

За да се произнесе по основателността на жалбата, настоящият съдебен състав обсъди събраните пред районния съд доказателства поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с изтъкнатите от страните доводи, при което приема следното от фактическа страна:

Първоинстанционният съд е сезиран с иск с правно основание чл. 49, ал. 1 ЗЗД вр.чл.45 от ЗЗД, с който ищците „У. Транс“ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В. Д. У. и В. Д. У. с ЕГН ***** от ***, чрез адв.Н. Г. от АК Благоевград, със съдебен адрес *** са поискали от съда да се осъди ответника ”***”ЕООД, ЕИК ***,с със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. К. да заплати на ищците сумата от 1000,00 лв. на всеки един от тях за претърпени неимуществени вреди, в резултат на публикация на коментар от 10.06.2022 г. в портала на Speditor.Net., като служител на ответника в раздел „Оценки“ бил написал оценка 1 на ищеца-юридическо лице, а в основаниято бил посочил ”страшно некоректни, нагли. Не плащат на време, а В. У. е най-големият простак, който може да съществува”, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане и направените по делото разноски.

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът - юридическо лице осъществява дейност изразяваща се в товарни превози в България и Европа. Предлагал спедиторски и логистични услуги. Осигурявал работа на 25 души. От основаването си през 2014 г. бил превозил около 5 000 товара. Притежавал 16 нови тежкотоварни автомобили. Българските транспортно-спедиторски и логистични фирми използвали предимно интернет борсата Speditor.Net. Тя представлява виртуален портал за обмяна на информация и комуникация между фирмите работещи в транспортно-логистичния пазар (превозвачи, спедитори, товародатели, търговци и производители).

Посочва, че потребителите се подбирали и проучвали, преди да получат регистрация и да могат да ползват услугите на електронната борса (портала за обмяна на информация и комуникация). Борсата била разделена на секции, включително „Превозвачи“ (за свободните превозни средства, „Спедитори“ (за товарите за превоз) и „Дискусии“. В електронния портал имало и раздел „Получени оценки“, в който дружествата публикували своята оценка и становище за контрагентите си.

На 10.06.2022 г. служител на ответника в раздел „Оценки“ бил написал оценка 1 на ищеца-юридическо лице, а в основаниято бил посочил ”страшно некоректни, нагли. Не плащат на време, а В. У. е най-големият простак, който може да съществува”. С тези обидни думи, ответникът е създал душевен дискомфорт, засягайки честта и достойнството на В. У., а спрямо юридическото лице „У. Транс“ЕООД е засегнал доброто му име и търговската му репутация.

Предвид гореизложеното за ищците е налице правен интерес от търсената съдебна защита, като на основание чл.49 от ЗЗД желаят ответникът да бъде осъден да им заплати по 2 500,00 лв.(след изменение на иска постановено с протоколно определение с.з. на 14.09.2023г.) обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането (10.06.2022 г.) до окончателното ѝ изплащане и разноските по делото.

В депозираният в срока по чл. 131 ГПК писмен отговор от ответникът, предявеният иск по чл. 49 ЗЗД вр. чл.45 от ЗЗД е оспорен, като неоснователен.

Ответникът счита, че ЮЛ не може да отговаря по иска с правно основание чл.45 от ЗЗД. Относно отговорността по чл.49 от ЗЗД същата е безвиновна и обективна отговорност

и има гаранционно-обезпечителен характер. За да се приложи тази разпоредба следва ищеца да установи всички обективни елементи от фактическият състав на неправомерното увреждане, включително и претърпените вреди, чието репарирание претендира.

Оспорва наведените от ищеца твърдения за нанесени клевета и обида от страна на ответното дружество. Не се сочи конкретното действие, чрез което ответникът бил причинил заявените вреди, нито бил установен и извършителят. Не били доказани и вредите.

Желае предявеният иск да бъде отхвърлен и да му бъдат присъдени разноските по делото.

С първоинстанционното решение РС-Враца е осъдил ответникът "****"ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. К., да **заплати** на ищите "У. Транс"ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В. Д. У. и на физическото лице В. Д. У. с ЕГН ***** от ***, обезщетение от **1000,00 лв./Хиляда лева/** на всеки един от тях за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в неправомерно засягане на доброто име и търговската репутация, душевен дискомфорт, засягайки честта и достойнството на В. У., в резултат на поведението на ответника, от чието име на 10.06.2022 г. в интернет страницата Speditor. Net раздел "Получени оценки" е публикуван коментар "страшно некоректни, нагли. Не плащат на време", ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.06.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и по 300,00 лв. деловодни разноски на всеки един от тях.

В останалата част предявените искове за сумата над 1 000,00 лв. до пълния им предявен размер от 2 500,00 лв. е отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

Районния съд приел, че съществува електронен адрес и интернет страница Speditor.Net за комуникация на българските транспортно-спедиторски и логистични фирми за предлагани товари, превозни средства и складови и логистични услуги. В страницата съществува раздел, наименуван "Получени оценки", в който дружествата могат да пишат своите оценка и становище за дейността на своите контрагенти.

На 10.06.2022 г. от името на ответника потребител А. Н. е била публикувана оценка 1 на ищеца-търговско дружество, със следното основание: "страшно некоректни, нагли. Не плащат на време, а В. У. е най-големия проstack, който може да съществува".

На 09.11.2022 г. от името на ответника потребител А. Н. коментарът е бил редактиран, като била публикувана оценка 7 на ищеца-търговско дружество, със следното основание: „удоволствие да се работи с Е.". При което рейтингът на ищеца се повишил от 6.5 на 6.6/в периода 28.11.2022 г.-19.04.2023 г., ищецът е получил 7 бр. оценки 7 и 1 бр. оценка 1/. Горното е видно от представените по делото разпечатки от сайта/стр.11 и 12 и 90 от делото/.

В защитната теза на страните по делото са допуснати и изслушани свидетелите:

Св.Д. К./свидетел на ищите/ посочила, че има счетоводна фирма и обслужва от 2 години ищцовото търговско дружество, но познава управителя му от 6-7 години. Дейността на дружеството е международен товарен транспорт.

Знае за съществуването на електронна борса Speditor.Net, в която се обявяват свободни камиони-спедиция и логистика, качват се товари. Видяла коментари по отношение на „У. Транс“ ЕООД, включително и от ответното дружество „****“ ЕООД. Видяла в електронната борса и процесния коментар, че дружеството било некоректно по отношение на плащанията, а управителят бил проstack. Публикацията била коментирана в офиса на дружеството. Управителят разбрал за нея и бил много афектиран, унил и разочарован, тъй като това щяло да даде отражение на бизнеса му. За известен период станал по-затворен и замислен. Изнесеното не отговаряло на истината, дружеството било коректен платец. В офиса се било коментирало още, че след публикацията имало обаждания от превозвачи, дали публикуваното е вярно, дали да очакват забава в плащанията. Превозвачите се били влияели от оценките и коментарите в сайта.

Въпреки изнесеното в публичното пространство, към настоящият момент двете дружества работят съвместно.

Св.М. А./главен счетоводител на ответното дружество/ твърди, че дружеството имало регистрация в Speditor.Net, а отделни негови служители в офиса и в гаража имали собствени

профили. Влизало се с потребителско име и парола. Тя няма достъп до платформата, както и шофьорите нямат регистрация. Компютъра в гаража се ползвал от механика.

Св.А. Н./свидетел и пълномощник на ответното дружество/ твърди, че не е служител на ответното дружество, но е упълномощен от управителя на дружеството с неговите права. Посочва, че с ищецът-търговско дружество работели периодично от години /ищецът възлагал товари, ответникът изпълнявал превозите/. Ищецът винаги бил плащал със закъснение от десет дни до две седмици, поради което се налагало да звъни на управителя. През лятото на 2022г. имало две фактури с просрочен падеж, поради което свидетелят звънял на управителя, а той бил поел ангажимент да плати на другия ден. След 3-4 дни отново му напомнил по телефона, а той се държал супер арогантно, псувал и обиждал свидетеля, без да го познава лично. Платил след три седмици просрочие.

Свидетелят Н. сочи, че процесния коментар е писан от неговия профил, но той не е негов автор. Узнал за коментара от Е.-служителка в ищцовото дружество и написал положителен коментар за самата Е. и дал максимална оценка. Свидетелят не бил опровергал коментара изрично, защото не го смятал за нужно.

Посочва, че фирмите имат рейтинг, формиран от коментарите. Вследствие на въпросния коментар поръчките спрели в един момент, като разбрали, че това е причината да не работят заедно двете фирми.

Съдът, като обсъди доводите във въззивната жалба относно атакувания съдебен акт, прецени събраните по делото доказателства и разпоредбите на закона, достигна до следните правни изводи:

I. ПО ИСКА НА „У. ТРАНС“ ЕООД с правно основание чл.49 от ЗЗД вр.чл.45,ал.1 от ЗЗД.

Обезщетението за причиняване на неимуществени вреди е уредено в чл.45 до 54 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), като част от правния институт на непозволеното увреждане. Общото правило е, че всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Когато се претендира обезщетение за неимуществени вреди, които нямат конкретно материално изражение, съдът определя размера по справедливост.

При тълкуването на разпоредбите за непозволеното увреждане в съдебната практика, беше затвърдена тезата, че единствено физическите лица могат да търсят обезщетение за неимуществени вреди. Прието и затвърдено беше разбирането, че неимуществените вреди засягат неблагоприятно единствено психическите преживявания на увреденото лице (причинявайки болки и страдания), а е безспорно, че юридическите лица не могат да страдат емоционално.

За първи по-съществен знак за появила се възможност за ново тълкуване на текстовете на закона може да се счита Определение № 400 от 26.11.2013г. на Върховния касационен съд по частно гражданско дело № 6155/2013 г., който в мотивите си е приел, че : *„Разпоредбата на чл. 45 ЗЗД не съдържа ограничения относно страните в правоотношението, възникнало от непозволеното увреждане - всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, в т.ч. и на юридическо лице (ЮЛ). Липсва основание да се приеме изключване на възможността да се търси отговорност за неимуществени вреди от ЮЛ и в последващите разпоредби в закона, вкл. и чл. 52 ЗЗД, чрез предявяването на иск за неимуществени вреди, което поставя въпроса и за осъвременяване на практиката ни в контекста на тази на ЕСПЧ (Европейският съд по правата на човека) в тази насока.“*

Основателен е доводът на ищеца, че българското законодателство предвижда отговорност в полза на юридическо лице за неимуществени вреди – чл. 631а, ал.1 и 2 от Търговския закон, чл. 76а вр. 76 от Закона за марките и географските означения и чл.1 от ЗОДОВ, които са по-нови закони от Закона за задълженията и договорите.

Съдът на Европейския съюз по ясен и категоричен начин се произнася в подкрепа на правото на юридическите лица да получават обезщетение за неимуществени вреди. Решение по дело T-88/09 от 8.11.2011 по казуса Idromacchine Srl v. European Commission, Решение по

дело C-45-/15P, Safa Nicu Sepahan Co, Решение от 10 май 2006 г., Galileo International Technology/Комисия.

Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) също признава правото на юридическите лица да получават парични обезщетения в случай на нарушаване на техни неимуществени права. Това твърдение се подкрепя от решението на ЕСПЧ по казуса *Comingersoll S.A. v. Portugal*.

България е член на Съвета на Европа и е подписала Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. Европейският съд по правата на човека, тълкува Конвенцията и се произнася по искове както на физически лица така и на юридически лица при нарушение на Конвенцията, насочени срещу държавите, подписали Конвенцията. При констатиране на нарушение на Конвенцията, Европейският съд по правата на човека, съобразно трайната си съдебна практика, присъжда в полза на юридически лица както обезщетение за имуществени вреди, така и обезщетение за неимуществени вреди. Принципът на обезщетяване на всички вреди – имуществени и неимуществени, които може да претърпи един правен субект, е въведен и с нормата на чл. 340, ал.2 от Договора за Европейския съюз /Договор от Лисабон./.

За да са достатъчно защитени в България, юридическите лица би следвало да имат право на обезщетение за неимуществени вреди по общия ред на ЗЗД. Доброто име и търговската репутация не са просто абстрактни понятия, а са съществени активи на всяко едно юридическо лице, имащи особено голямо значение за развитието на бизнеса в съвременния конкурентен пазар. Защото репутацията на едно дружество е нематериално благо, изграждано с времето и представляващо доверието, което се дава на дружеството от неговите клиенти и е свързана с наименованието на дружеството. Дружеството се обозначава в търговския оборот със своето наименование и друго дружество не може да използва същото или подобно наименование и отговаря за причинени вреди. Освен това репутацията може да предпази дружеството в трудни икономически периоди и в случай на криза.

Налага се изводът, че увреждането на нематериалното благо на дружеството следва да бъде отстранено, по силата на забраната за непозволено увреждане /чл. 49 вр. 45 от ЗЗД/.

Отговорността по чл. 49 ЗЗД е особен вид безвиновна и обективна отговорност за чужди противоправни и виновни действия, като тази отговорност има гаранционно-обезпечителен характер. За да се ангажира отговорността на ответника по посочената разпоредба, следва да се установят общите предпоставки, при които за определено лице би възникнала деликтна отговорност, както и допълнителния факт на възлагане на работа на делинквента от ответника и причиняване на вредите при или по повод тази работа.

Непозволеното увреждане – чл. 45 от ЗЗД, се основава на нарушението на правната норма, изискваща от гражданите да не увреждат субективните права на другите физически или юридически лица. Непозволеното увреждане е сложен юридически факт, елементи на който са: 1. деяние /действие или бездействие/, 2. вредата, 3. противоправност на деянието, 4. вина и 5. причинната връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди.

Вината се предполага до доказване на противното – чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

Основният обективен елемент от горепосочения правопораждащ фактически състав на деликтна отговорност е извършване на противоправно деяние т.е. такова действие или бездействие, което обективно да води до накърняване на защитен от закона правен интерес, субективно право или правнозначима ценност от категорията на естествените права.

В разглеждания случай, ищецът ЮЛ се позовава на увреждащо поведение на ответното дружество, чрез негов служител изразяващо се публикувана оценка 1 на ищцовото дружество в електронна борса Speditor. Net, със следния текст: ”страшно некоректни, нагли.

Не плащат на време, а В. У. е най-големия простак който може да съществува”. За автор на публикацията е посочено ответното дружество, което има качеството на възложител на работата и носи отговорност по чл. 49 33Д за вредите, причинени при изпълнението на тази работа от съответните физически лица - служители. Въпросът кой е авторът на публикацията е без значение за отговорността на издателя.

За уважаването на претенцията не е необходимо установяване на конкретните служители, виновното поведение на които при умисъл или непредпазливост е станало причина за противоправния резултат, а вредите се считат за причинени при изпълнение на възложената работа, не само когато са в резултат на действия, но и когато настъпят в резултат на бездействие на лицето, на което е възложена съответната работа – в този смисъл Постановление 9/1966 г. на ВС. Юридическото лице носи гаранционно-обезпечителна отговорност, като не може да се експулпира от същата с възражението, че не е установено конкретното физическо лице извършило/допуснало противоправното действие/ бездействие.

В конкретния случай страните не спорят, че процесната публикация действително визира персонално ищите, а това е видно и от посочването на техните имена. Това се доказва в процеса и от разпита на свидетелката Д. К./счетоводител на ищеца/, който е съпоставен с разпитите на св. М. А./гл. счетоводител на ответника/ и А. Н./пълномощник на ответното дружество/, които установили, че Speditor.Net представлява електронна борса за комуникация на българските транспортно-спедиторски и логистични фирми, в тази част - за предлагани товари, превозни средства, складови и логистични услуги. Достъп до нея имат съответните търговски дружества, които се осъществява чрез профил на съответното дружество с потребителско име и парола.

При преценка съставомерността на дадени твърдения като противоправни, следва да се отбележи, че от една страна чл. 39, ал. 1 от Конституцията на Република България прокламира правото на всеки гражданин да изрази мнение и свободно да го разпространи писмено или устно, чрез звук или изображение. Същото право е закрепено и в чл. 10, т. 1 от КЗПЧОС и в практиката на ВКС(Решение №62/ 06.03.2012 г. по гр. дело №1376/2011 г. на ВКС IV г.о.; решение №85/23.03.2012 г. по гр. дело №1486/2011 г. на ВКС IV г.о.; решение №204/12.06.2015 г. по гр. дело №7046/ 2014 г. на ВКС IV г.о./ цитирана от първоинстанционния съд. Тези норми обаче не дават право да се разпространяват неверни факти, нито да се засяга достойнството на други лица, а осигурява свободната оценка на фактите и възможността тя да се отстоява. Рамките, до които се простира тази свобода се определят от принципа да не се вреди другиму.

При тази отговорност от съществено значение е разграничаването на твърденията от мненията и оценките, също така и целта, с която определени злепоставящи твърдения са разпространени, ако впоследствие се окажат неверни.

В тази връзка важно е да се отбележи, че на проверка за истинност подлежат фактическите твърдения. В случай, че същите са неверни и позорят адресата, това може да послужи като основание за ангажиране отговорността на лицето, автор на публикацията. Мненията и оценките от своя страна не подлежат на проверка за вярност, тъй като не представляват конкретни факти от обективната действителност, поради което те могат да ангажират отговорността на служителя, само ако представляват обида. В този смисъл са задължителните разяснения, дадени с постановени по реда на чл. 290 ГПК съдебни решения, съставляващи задължителна съдебна практика /решение № 85 от 23.03.2012 г. по гр. д. № 1486/2011 г., ГК, IV ГО, на ВКС; решение № 86 от 29.01.2010 г. по гр. д. № 92/2009 г., ГК, II

ГО; решение № 62 от 06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г., ГК, IV ГО на ВКС и др. /. Съдът е длъжен във всеки конкретен случай да подложи на изследване и преценка дали конкретно изказване или публикация с негативно спрямо засегнатото лице съдържание освен оценка и мнение по обществен въпрос, не обективира и твърдение за конкретен злепоставящ факт. Само при наличие на твърдение за факт, които са неверни, следва да се прецени дали разгласяването му е противоправно и виновно, дали съставлява злоупотреба с право извън горепосочените нормативно установени предели.

Следователно основателността на предявения иск е поставена в зависимост от това да се установи, че използването на процесните изрази в Speditor. Net представлява противоправно деяние, което е довело до накърняване на защитен от закона правен интерес или субективно право.

С исковата молба се въвеждат твърдения, че използваните изрази в процесната публикация изнесена на 10.06.2022 г. в сайта Speditor.net са клеветнически.

В съдебната практика се приема, че наличието на клеветнически твърдения се обосновава с разгласяването за друго на конкретни обстоятелства, определени факти, които са позорни - неприемливи от гледна точка на общоприетите морални норми и предизвикващи еднозначна негативна оценка на обществото. Освен това те трябва и да са неистински, т. е. да не съществуват в обективната действителност. Неистинността на приписваните обстоятелства обаче има правно значение само, ако те са обективно позорни.

В случая по делото се установи от приложените писмени доказателства/фактури и извлечения от банковата сметка на постъпилите със закъснения суми от ищцовото дружество „У. Транс“ ЕООД/ и от свидетелските показания на св.К. /счетоводител на ищеца/ и св.А. Н., че е налице забавяне на плащанията от страна на „У. Транс“ ЕООД. Ищцовото дружество по никакъв начин не опровергава този факт, със доказателствени средства посочени в ГПК за неговата изрядност в плащанията и лоялността към партньорите. Следователно публикуваният в Speditor. Net коментар от 10.06.2022г., който е резултат на чуждо действие, но извършен от сайта на ответното дружество, съдържа истина за търговските отношения между страните в настоящото производство.

Не са доказани в процеса и останалите предпоставки за уважаване на иска по чл. 49 вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД – настъпили вреди за ищцовото дружество, изразяващи се в неправомерно засягане на доброто име и търговската репутация и причинна връзка с публикуваният коментар за ищеца.

От събрания доказателствен материал стана ясно, че двете дружества продължават да имат съвместна дейност, намират се в партньорски отношения, които се характеризират с честота и постоянство. Противно на житейската логика е някой, който е претърпял вреди от друго, да му възлага работа и да поддържа отношения с него. Продължаващите партньорски отношения между страните по делото опровергава наличието на засягане доброто име и търговската репутация на ищцовото дружество „У. Транс“ ЕООД.

При това положение предявеният иск се явява неоснователен и недоказан. Като е достигнал до друг правен извод и е уважил исковата претенция в тази част, районният съд е постановил неправилно и незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено и вместо него – да бъде постановено друго, с което да бъде отхвърлен изцяло предявеният от ”У. Транс“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В. Д. У., против „***“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. Н., иск с правно основание по чл.49 от ЗЗД вр. чл.45, ал.1 от ЗЗД за заплащане на обезщетение от 1000,00 лв./Хиляда лева/ за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в неправомерно засягане на доброто име и търговската репутация, в резултат на поведението на ответника, от чието име на 10.06.2022 г. в интернет страницата Speditor.Net раздел ”Получени оценки” е публикуван коментар ”страшно

некоректни, нагли. Не плащат на време”, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и 300 лв. деловодни разноски.

В останалата част решението е влязло в законна сила.

II. ПО ИСКА НА В. У. с правно основание чл.49 от ЗЗД вр.чл.45,ал.1 от ЗЗД.

С първоинстанционното решение, съдът осъдил ответникът ”****”ЕООД,ЕИК ***, да заплати на В. Д. У. с ЕГН ***** от гр.Благоевград, обезщетение от 1000,00 лв. за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причиняване на душевен дискомфорт и неправомерно засягане на честта, гордостта и достойнството, в резултат на поведението на ответника, от чието име на 10.06.2022 г. в интернет страницата Speditor.Net раздел ”Получени оценки” е публикуван коментар ”В. У. е най-големия простак който може да съществува”, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата,както и 300 лв. деловодни разноски.

Във въззивната жалба се излагат възражения, че въпреки процесния коментар продължават търговските отношения между двете дружества и това опровергава наличието на засягане честта, достойнството и гордостта на управителя В. У..

Според разпоредбата на чл.49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, лицето, което е възложило на друг някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността на възложителя е гаранционно-обезпечителна. Предпоставка за уважаване на иска е да се докаже наличието на противоправно действие или бездействие на лице, на което ответникът е възложил определена работа, при или по повод изпълнението ѝ, както и настъпването на вреди, които са в пряка причинна връзка с това противоправно поведение. Вината на длъжностните лица се предполага до доказване на противното, съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

В случая не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието/ППВС №7/1959 г. на ВС,т.7/, а само качеството им на изпълнители на възложена работа.

От доказателствата по делото безспорно се установи, че на 10.06.2022 г. в раздел Оценки в сайта Speditor.Net е била публикувана оценка 1 на дружеството ”У. транс ”ЕООД, а в основанието е било написано вкл. следното: ”В. У. е най-големия простак който може да съществува”, а като автор на публикацията е посочен ответника. По делото се установи, че публикацията действително изхожда от профила на ответника (виж показанията на А.Н.).

Изразът ”простак” засяга в отрицателен смисъл честта и достойнството на ищеца, обрисова го като отрицателна личност и създава негативна представа за него. От свидетелските показания на Д. К. се установи, че ищецът след посочената публикация за известно време станал по-затворен, по-замислен, унил и разочарован. Бил изключително засегнат от публикацията.

В случая ответникът, като възложител на работата на основание чл.49 от ЗЗД носи отговорност за обезвъзмездяването на причинените неимуществени вреди, доколкото използваните обидни изрази засягат неблагоприятно адресата./Решение №253/29.01.2014 г. по гр. дело №1251/2012 г. на ВКС III г.о./.

В конкретния случай са били засегнати установените от Конституцията права на чест и достойнство на ищеца, а доктрината и съдебната практика приемат, че честта и достойнството са морално етични категории,които са свързани с дължимото уважение към личните качества на пострадалия, към неговите етични и морални принципи. Честта се свързва по-скоро с обществената оценка на индивида, а достойнството - със самооценката на човека за собствената му обществена значимост.

Събраните доказателства мотивират и категоричен извод, че след публикацията е било засегнато и доброто име на пострадалото лице в обществото. Доброто име на личността е израз на положителната обществена оценка на увредения като нравствена и морална личност,заслужаваща уважение. Конкретното деяние се е отразило отрицателно върху доброто име на В. У., защото е укоримо от гледна точка на преобладаващите морални възгледи на отделните членове на обществото.

Размерът на обезщетението за репарирание на претърпените неимуществени вреди следва да се определи съобразно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД – по справедливост – при преценка на редица конкретни обстоятелства от обективна и субективна страна. С оглед спецификата на отговорността по чл.49 във връзка с чл.45 от ЗЗД такива обстоятелства са характерът на увреждането, последиците, възрастта на увредения, общественото му положение. При определяне размера на претърпените неимуществени вреди следва да се има предвид и личния характер на тази претенция, свързана пряко с изживяванията и личността на този, който понася вредите. Релевантни в тази насока са депозираните по делото гласни доказателства.

При преценка на изложените обстоятелства, характеризиращи от субективна страна преките последици от емоционален и психически характер по отношение на ищеца, въззивната инстанция намира, че районният съд вярно е възприел фактическата обстановка и е приложил материалния закон. Съобразно разпоредбите на чл.52 от ЗЗД, съдът намира, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в психически травми, намиращи имуществено изражение в размер на 1 000,00 лв. При определянето на този размер се отчита фактът, че силното стресово психическо състояние е продължило недълъг период от време, това състояние е преодолимо, без да се е наложила медицинска помощ и това състояние не е претърпяло негативно развитие.

Обезщетението в горепосочения размер е от естество да репарира действително причинените неимуществени вреди така, както са присъдени от първоинстанционния съд.

Основателността на главния иск обосновава основателността на акцесорния такъв – за законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на увреждането – 10.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

Предвид изложените съображения, Врачанският окръжен съд намира за доказани всички предпоставки на предявения иск по чл. 49 вр. чл.45 от ЗЗД, поради което същият се явява основателен и доказан.

Съдът изцяло споделя правните изводи на РС-Враца, поради което първоинстанционното решение, с което иска е уважен в тази му част, следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

В необжалваната част решението на РС-Враца, е влязло в законна сила.

III.РАЗНОСКИ:

С оглед изхода на делото и направените от страните искания за разноски в първоинстанционното и във въззивното производство, окръжният съд намира, че на въззивника „****“ ЕООД, такива му се следват.

Въззиваемата страна „У. Транс“ ЕООД следва да заплати на въззивника „****“ ЕООД общата сума от 325,00 лв., от която: 25,00 лв. държавна такса и 300,00 лв. адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Въззиваемите страни, чрез процесуалният им представител са поискали присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на по 400,00 лв. за всеки един от тях, съгласно приложеният с писменият отговор на въззивната жалба договор за правна защита и съдействие, която сума е заплатена в брой.

Следва ”****”ЕООД,ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. К. да заплати на В. Д. У. с ЕГН ***** от ***, разноски пред настоящата въззивна инстанция сумата от 400,00 лв. за адвокатско възнаграждение

С оглед цената на иска и на основание чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК настоящият съдебен акт е окончателен и не подлежи на касационно обжалване.

Мотивиран от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 541/04.10.2023 г. постановено по гр.дело № 617/2023 г. по описа на РС-Враца, **В ЧАСТТА МУ**, с което е осъден ответникът "****"ЕООД,ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. К., **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца "У. Транс" ЕООД, ЕИК ***,с със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В. Д. У., обезщетение от **1 000,00 лв.** за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в неправомерно засягане на доброто име и търговската репутация, в резултат на поведението на ответника, от чието име на 10.06.2022 г. в интернет страницата Speditor.Net раздел "Получени оценки" е публикуван коментар "страшно некоректни, нагли. Не плащат на време", ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и 300,00 лв. деловодни разноски,

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от "У. Транс"ЕООД,ЕИК ***,с със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В. Д. У., против „****"ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. Н., иск с правно основание по чл.49 от ЗЗД вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД, за заплащане на обезщетение от **1000,00 лв./Хиляда лева/** за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в неправомерно засягане на доброто име и търговската репутация, в резултат на поведението на ответника, от чието име на 10.06.2022г. в интернет страницата Speditor .Net раздел "Получени оценки" е публикуван коментар "страшно некоректни, нагли. Не плащат на време", ведно със законната лихва върху сумата, считано от 10.06.2022г. до окончателното й изплащане, както и 300,00 лв. деловодни разноски, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 541/04.10.2023 г. постановено по гр.дело № 617/2023 г. по описа на РС-Враца в **останалата обжалвана част**.

В необжалваната част решението на РС-Враца, е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА У. Транс" ЕООД, ЕИК ***,с със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В. Д. У. **ДА ЗАПЛАТИ** на "****"ЕООД,ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. К., направените по делото разноски пред въззивната инстанция в общ размер от **325,00 лв.**(Триста двадесет и пет лева).

ОСЪЖДА "****"ЕООД,ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя И. П. К., **ДА ЗАПЛАТИ** на В. Д. У. с ЕГН ***** от ***, направените по делото разноски пред въззивната инстанция в размер на сумата **400,00 лв.** (Четиристотин лева) за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване пред ВКС, предвид чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____